

Ž 72

SVÉ, BOŽE, SOUDY DÁVEJ KRÁLI

1543

1. Své, Bo-že, sou - dy dá - vej Krá - li, ať ce - lou
má Syn tvůj, v pravdě do - ko - na - lý. Jen jím, všech
spra - ved - nost tvůj lid o - spra - ve - dl - něn
ú - hon prost,
sta - ne již bez ko - lí - sá - ní. Tví chu - dí,
v mi - lo - sti jim da - né, mít bu - dou za - stá - ní.

2. Z hor přijde pokoj po vod proudu, / lid pravdou obrodíš. / Své chudé, syny nuzných v soudu / sám, Bože, vyprostíš. / Když tyran zhyne, bázeň pravá / lid Boží očistí. / Zář dokud slunce, měsíc dává, / jej pronárody ctí.

3. Syn Boží bude sestupovat / tak tiše v duše všem / jak rosa v luh, jenž parnem povad', / jak déšť, jenž skrání zem. / V dnech jeho zkvétou spravedliví / až země do končin, / jak měsíc vládne nad přílivy, / tak srdcím Boží Syn.

4. Lid pustin hlavu v úctě skloní, / v prach padne nepřítel, / zrak vládci ostrovů si cloní, / tak září Spasitel. / A přinese mu dary k počtě / Arab i Habešan, / do jeho služby dá se v úctě / lid cizí ze všech stran.

5. On trpícího vysvobodí, / když volá v nouzi své. / Bez pomocníka sám kdo chodí, / tu pozná teprve, / kdo nad potřebným smiluje se, / v kom pravá spása je. / Vždyť jemu, který kříž sám nese, / krev jejich drahá je.

6. On bude žít, nad Sáby zlato / jej budou slavit jen, / a modlitbami chválit nadto / na každý nový den. / Hrst obilí dá výši klasů / jak Libán vlnivých, / a Boží lid kvést bude v krásu / všech plodných polí svých.

7. Nad světem dokud slunce vstává, / Bůh bude oslaven, / lid požehnání v něm dostává, / Pán všemi buď chválen. / Div divů k slávě svého jména / sám činí, žehná všem. / Buď jeho slávou naplněna / na věky všechna zem!

S. Verner

1704

1. Oz - vi se, Pa - ne můj! Já tou - žím znát tvou
vů - li. K služ - bě mne při - pra - vuj, ať vy - dán
se ti rád. O - zvi se, Pa - ne můj, po při - mé
ces - tě jdu - li, i kdy - bych tá - pal snad.

2. Ozvi se, Pane můj! / Co dělat mám, chci znáti, / a moudrost mi daruj, / abych cíl neztratil. / Ozvi se, Pane můj, / ať způsobí Duch svatý, / že budu mít dost sil.

3. Ozvi se, Pane můj, / a soustřed' moje smysly / na pravdivý hlas svůj / a svoje rozkazy. / Ozvi se, Pane můj! / Ať na to jenom myslím, / co z pravdy přichází.

4. Ozvi se, Pane můj! / Má duše neklidná je; / ty sám ji proměňuj, / ať uslyší tvůj vzkaz. / Ozvi se, Pane můj, / veď lidstvo k branám ráje / a oslav se ty v nás.

Pierre Corneille 1656 / K. Trusina

NADCHNI, PANE,
NÁS SVOU LÁSKOU VŘELOU

382

1. Na - dchni, Pa - ne, nás svou lás - kou vře - lou,
hla - vo cír - kve, slyš své cír - kve hlas!
Dej, by lid tvůj o - pá - sán byl mo - cí,
roz - vla - že - ní dej nám o - pět čas,
roz - vla - že - ní dej nám o - pět čas!

The musical score consists of five staves of music in a single system. The key signature has two flats (B-flat and E-flat), and the time signature is common time (C). The melody is written on a treble clef. The lyrics are printed below the notes. There are triplets indicated by a '3' in a box above the notes in the first and second staves.

2. Mdlíme, Pane, na modlitbách svatých, / apoštolská věr-
nost schází nám; / pohni nebem a ve srdcích vzňatých /
|: svatou láskou zbuduj sobě chrám :|!

3. Dej, ať život nový v církvi tvojí / vzkvete tam, kde květy
spálil mráz, / obrň lid svůj božskou svojí zbrojí, / |: nedověře
víry postav hráz :|!

4. Slyš svou církev, čekající tebe, / dej nám víry, dej nám
lásky víc, / zapojeni v jeden duch ať tobě, / |: Pane milý,
vycházíme vstříc :|!

Alois Adlof 1897

10. Ej, což tedy pevnějšího, i nad nebe
stálejšího, co mocnějšího můž býti, nad slovo,
jenž má zůstati?

11. Z něhož víra, osvícení, neomylné ujištění,
béře v celé vůli Boží, známost i umění množí.

12. U vířef hned práci činí, zcestné obyčeje
mění, skutkům dobrým vyučuje, v kterýchž Krista
oslavuje.

13. Otvírá i rozum pravý, dává v písních
smysl zdravý, odjímá i pochybení, činí naději
k spasení.

14. Svědomí obveseluje, milost v Kristu za-
slibuje, hodnost v jeho zasloužení, napravuje
v poblouzení.

Předreformační / Martin Luther 1543 / 1561

1. Moc - ný Bo - že, při Kris - to - vu za - cho - vej
 nás spá - sy slo - vu, ať tvé prav - dy jas - ná
 sví - ce zmá - há blu - dy víc a ví - ce.

2. Kriste, Pane nad vše pány, / ukaž, že ni pekla brány /
 slova tvého nepodvrátí, / z ruky tvé nás nevyčvátí.

3. Duchu svatý, těš nás v mdlobě, / vírou spoj nás v lásce
 k sobě; / když pak běh zde dokonáme, / dej, ať věčný život
 máme.

*Z písně Mocný Bože, při slovu svém
 M. Luther 1542 / 1615 / 1659 / 1877*